Lietas Nr. 11240007514
Lietas arhīva Nr. K18-0064-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Krāslavā,2014.gada 24.aprīlī

Krāslavas rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētāja H. Muižniece,

ar tiesas sēžu sekretāri I.Bidzāni, tulkam O.Dortānam,

piedaloties prokuroram I.Blaževičam,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu **/pers. C/,** personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, 193.panta otrās daļas un 193.panta otrās daļas, 15.panta ceturtās daļas.

Tiesa, pārbaudījusi krimināllietas materiālus Kriminālprocesa likuma 499.panta kārtībā (par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu krimināllietā),

noskaidroja:

ka /pers. C/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā, pie šādiem apstākļiem:

2014.gada 5.februārī ap plkst.05^{30} /pers. C/, atrodoties daudzdzīvokļu mājas kāpņutelpā /adrese/, kāpņutelpas laukuma starp otro un trešo stāvu, atrada /pers. D/ piederošo somiņu, kurā atradās viņas mantas, nauda, pase un maksāšanas līdzeklis, un , nolūkā prettiesiski iegūt svešu mantu savā īpašumā, brīvi piekļūstot, slepeni nozaga /pers. D/ somiņu 20 *euro* vērtībā, kurā atradās ādas maks 15 *euro* vērtībā, kosmētikas maks 10 *euro* vērtībā, lūpu krāsa „Burjua" 12 *euro* vērtībā, lūpu krāsa „Avon" 5,50 *euro* vērtībā, lūpu krāsa „Faberlic" 5 *euro* vērtībā, divi acu gēli „LIA" 14 *euro* kopvērtībā, divi flakoni plakstiņu gēla „Blefarogel" 14 *euro* kopvērtībā, lūpu zīmulis „Burjua" 5 *euro* vērtībā, lūpu zīmulis „Lancome" 7 *euro* vērtībā, skropstu tuša „Burjua" 13 *euro* vērtībā, skropstu tuša „Rikel" 3 *euro* vērtībā, smaržas „Asiney Miaky" 72 *euro* vērtībā, brilles 30 *euro* vērtībā futlārī 8 *euro* vērtībā, ādas pases vāciņi 5 *euro* vērtībā, telefona lādētājs 5 *euro* vērtībā, trīs atslēgas 4,50 *euro* kopvērtībā, divi vizītkaršu maciņi 14 *euro* kopvērtībā, braukšanas kartes ādas futlāris 2 *euro* vērtībā, melhiora gredzens 12 *euro* vērtībā, veikalu, aptieku un picērijas privilēģijas kartes 24,50 *euro* kopvērtībā, divi e-taloni 18 braucieniem 12,72 *euro* kopvērtībā, kā arī nauda 2 *euro* kopsummā, „SEB bankas" un „Swedbankas" norēķinu kartes.

/pers. D/ somiņu ar tajā esošām mantām, naudu un maksāšanas līdzekļiem /pers. C/ aiznesa no mājas kāpņutelpas un izmantoja pēc saviem ieskatiem.

Šīs zādzības rezultātā cietušajai /pers. D/ tika nodarīts materiālais kaitējums 315,22 *euro* apmērā.

Ar savu rīcību /pers. C/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā, tas ir izdarīja krimināpārkāpumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Bez tam, /pers. C/ izdarīja sveša maksāšanas līdzekļa nolaupīšanu, pie šādiem apstākļiem:

2014.gada 5.februārī ap plkst.05^{30} /pers. C/, atrodoties daudzdzīvokļu mājas kāpņutelpā /adrese/, kāpņutelpas laukuma starp otro un trešos stāvu, un izdarot /pers. D/ piederošās somiņas zādzību augšminētos apstākļos, kurā atradās /pers. D/ mantas, nauda, pase un maksāšanas līdzekļi, nolūkā prettiesiski iegūt svešu maksāšanas līdzekli, slepeni nolaupīja no /pers. D/ somiņas viņas maksāšanas līdzekļi – akciju sabiedrības „SEB banka" norēķinu karti uz /pers. D/ vārdā, kā arī uzrakstītu uz papīra norēķinu kartes PIN-kodu.

Nolaupīto norēķinu karti /pers. C/ izmantoja pēc saviem ieskatiem.

Ar savu rīcību /pers. C/ izdarīja sveša maksāšanas līdzekļa nolaupīšanu, tas ir izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā.

Bez tam, /pers. C/ izdarīja sveša maksāšanas līdzekļa nelikumīgu izmantošanu, pie šādiem apstākļiem:

2014.gada 5.februārī ap plkst.09^{08} /pers. C/, atrodoties pie AS „SEB banka" bankomāta /adrese/, nolūkā prettiesiski iegūt svešu mantu savā īpašumā, nelikumīgi izmantojot svešu maksāšanas līdzekli – /pers. D/ piederošo akciju sabiedrības „SEB banka" norēķinu

karti, ievietoja viņas karti bankomātā, ievadīja kartes PIN-kodu un noņēma no /pers. D/ konta AS „SEB banka" skaidru naudu 10 *euro* apmērā, kuru piesavināja un izmantoja pēc saviem ieskatiem.

/pers. C/ darbību rezultātā cietušajai /pers. D/ tika nodarīts materiālais kaitējums 10 *euro* apmērā.

Ar savu rīcību /pers. C/ izdarīja sveša maksāšanas līdzekļa nelikumīgu izmantošanu, tas ir izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā.

Bez tam, /pers. C/ izdarīja sveša maksāšanas līdzekļa nelikumīgas izmantošanas mēģinājumu, pie šādiem apstākļiem:

2014.gada 12.februārī ap plkst.09^{30} /pers. C/, atrodoties pie AS „SEB banka" bankomāta /adrese/, nolūkā prettiesiski iegūt svešu mantu savā īpašumā, nelikumīgi izmantojot svešu maksāšanas līdzekli – /pers. D/ piederošo akciju sabiedrības „SEB banka" norēķinu karti, ievietoja viņas karti bankomātā, ievadīja kartes PIN-kodu, bet naudu no /pers. D/ konta AS „SEB banka" nenoņēma no savas gribas neatkarīgu iemeslu dēļ, jo karte uz to brīdi jau bija nobloķēta un veikt operācijas ar šo karti nebija iespējams.

Ar savu rīcību /pers. C/ izdarīja sveša maksāšanas līdzekļa nelikumīgas izmantošanas mēģinājumu, tas ir izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā, 15.panta ceturtajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. C/ sevi par vainīgu inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā atzina, kā arī lūdza tiesu neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo savu vainu atzīst, celtās apsūdzības apjomam un nodarītā kaitējuma novērtējumam piekrīt, kvalifikācijai piekrīt, pieteikto kaitējuma kompensāciju atzīst, vienošanās, kura ir krimināllietas materiālos, par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu ar prokuroru viņš ir noslēdzis brīvprātīgi, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas viņam ir izskaidrotas.

Prokurors I.Blaževičs, cietusī /pers. D/ minētajam lūgumam piekrita.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētais savu vainu atzīst, procesa dalībnieki atbalsta apsūdzētā lūgumu par pierādījumu pārbaudes neveikšanu, tiesai iesniegtie pierādījumi krimināllietā apstiprina apsūdzētā vainu un inkriminēto kvalifikāciju, tiesa, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, novērtējusi kopumā visus lietā esošos pierādījumus, uzskata, ka celtā apsūdzība apsūdzētajam /pers. C/ noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, 193.panta otrajā daļā un 193.panta otrajā daļā, 15.panta ceturtajā daļā, ir pierādīta pilnā apjomā ar lietas materiāliem, un tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.pantā norādīto, lietās, kurās nav veikta pierādījumu pārbaude, pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams, tāpēc tas netiek veikts.

Nosakot sodu apsūdzētajam /pers. C/, tiesa vadās no Krimināllikuma 35.panta un 46.panta otrās daļas un ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radītā kaitējuma apmēru, vainīgā personību - to, ka viņš agrāk nav tiesāts (lietas lapa Nr.21), SIA /Nosaukums/ poliklīnikā pie psihiatra un narkologa uzskaitē nesastāv.

No Valsts probācijas dienesta izvērtēšanas ziņojuma izriet, ka /pers. C/ probācijas dienestam sniegtajā informācijā celtajā apsūdzībā savu vainu atzina daļēji, kad kāpņutelpā viņš atrada somu ar naudu, debetkartēm, izņemto naudu iztērēja savām vajadzībām un bija pārliecināts, ka personu, kura izņēma svešu naudu, noskaidrot nevienam neizdosies, par sekām nedomāja. Apstākļi, kuri papildus veicināja noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas iespējamību ir nodarbinātības problēma, finansiālās grūtības, pasīva attieksme savu problēmu risināšanā un sociālā uzvedība. Lai /pers. C/ varētu uzsākt savu problēmu risināšanu, uzvedības korekcijas nolūkos būtu lietderīgi uzlikt pienākumu piedalīties probācijas programmās saskaņā ar Valsts probācijas dienesta norādījumiem. Cietusī /pers. D/ apsūdzēto raksturo kā personu, kura agrāk vairakkārt ir veikusi zādzības no viņu daudzdzīvokļu mājas pagrabiem, bet mājas iedzīvotāji ar iesniegumiem par to policijā nav griezušies, arī viņa sakumā nevēlējās griezties policijā, mēģināja runāt ar apsūdzēto, lai atrisinātu visu miera ceļā, bet /pers. C/ visu atrisināt miera ceļā nepiekrita un tajā vietā, lai atvainotos viņai, izteica draudus viņai un apvainojumus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmo daļu atbildību mīkstinoši apstākļi lietā nav konstatēti.

Atbildību pastiprinoši apstākļi, saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu, krimināllietā nav konstatēti.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa uzskata par iespējamu /pers. C/ atzīst par atbildību mīkstinošu apstākli savas vainas atzīšanu.

Tiesa uzskata, ka, lai sasniegtu soda mērķi, kas paredzēts Krimināllikuma 35.pantā, un panāktu, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un turpmāk atturētos no citu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, sods /pers. C/ pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ir jānosaka piespiedu darbu veidā, jo viņš agrāk tiesāts nebija, noziedzīgs nodarījums pēc šī panta ir mazāk smags, viņš ir darba spējīgs vīrietis, bezdarbnieks un ir spējīgs strādāt sabiedrības labā.

Nosakot sodu pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas un 193.panta otrās daļas, 15.panta ceturtās daļas sods ir jānosaka brīvības atņemšanas veidā, jo izdarītais noziegums ir smags, bet tiesa uzskata, ka sods pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas ir nosakāms bez mantas konfiskācijas.

Piespiedu darbus un brīvības atņemšanas sodu izpildīt patstāvīgi.

Nosakot galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, tiesa uzskata par iespējamu piemērot labvēlīgāku sodu saskaitīšanas principu un sodus saskaitīt daļēji, jo apsūdzētais /pers. C/ savu vainu atzina, agrāk tiesāts nebija.

Ņemot vērā samērīguma principu, tiesa uzskata par iespējamu piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus un sodu, kas noteikts

brīvības atņemšanas veidā, noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku, uzliekot par pienākumu /pers. C/ pildīt konkrētus pienākumus.

Noteikt sodu naudas soda veidā būtu nelietderīgi, jo apsūdzētais ir bezdarbnieks un viņam vēl jāatlīdzina nodarītā kaitējuma kompensācija cietušajai.

Pirmstiesas izmeklēšanā cietusī /pers. D/ bija pieteikusi kaitējuma kompensāciju 372,60 *euro* apmērā, kuru tiesas sēdē uzturēja un lūdza piedzīt no vainīgā. Apsūdzētais pieteikto kaitējuma kompensāciju atzina.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā noteikts, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tā morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa nosaka, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Kriminālprocesa likuma 352.pants nosaka kompensācijas apmēra kritērijus, tas ir izvērtējot cietušā pieteikumu, ir jāizvērtē radīto mantisko zaudējumu apmēru, noziedzīga nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darba spēju zudumu, morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, kā arī psihiskās traumas. …Tiešos zaudējumus novērtē tajās cenās, ko izmanto apsūdzības apjoma noteikšanai.

Tiesa uzskata, ka cietušās /pers. D/ pieteiktā materiālā kaitējuma kompensācija ir pamatota un apmierināma pilnā apmērā, piedzenot to no apsūdzētā.

Pamatojoties uz augstāk teikto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 23., 127., 499., 512., 514., 520., 527., 528. pantiem, tiesa,

nosprieda:

/pers. C/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un sodīt ar piespiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām.

/pers. C/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā par sveša maksāšanas līdzekļa nolaupīšanu, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

/pers. C/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā par sveša maksāšanas līdzekļa izmantošanu, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

/pers. C/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā, 15.panta ceturtajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 3 (trim) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, galīgo sodu noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot brīvības atņemšanas sodus, noteikt brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas un pilnīgi pieskaitīt brīvības atņemšanas sodam noteiktos piespiedu darbus 200 (divi simti) stundas, kurus izpildīt patstāvīgi, tas ir galīgi noteikt sodu brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas un piespiedu darbus uz 200 (divi simti) stundām.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 55.pantu, noteikto brīvības atņemšanas sodu /pers. C/ noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu.

Pārbaudes laikā uzlikt par pienākumu /pers. C/ nemainīt dzīves vietu bez Valsts probācijas dienesta piekrišanas un piedalīties probācijas programmās saskaņā ar Valsts probācijas dienesta norādījumiem.

Sodu neizpildīt, ja noteiktajā pārbaudes laikā /pers. C/ neizdarīs jaunus noziedzīgus nodarījumus, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs tiesas uzliktos un krimināLsodu izpildi reglamentējošā likumā noteiktos pienākumus.

Drošības līdzekli – uzturēšanos noteiktā vietā /pers. C/ saglabāt līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. C/ par labu /pers. D/ nodarītā materiālā kaitējuma kompensāciju 372,60 *euro* (trīs simti septiņdesmit divi *euro* 60 centi).

Divus CD diskus, kas ir pievienoti krimināllietai, – glabāt kopā ar krimināllietu.

Spriedums var būt pārsūdzēts vai noprotestēts 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību vai protestu Krāslavas rajona tiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja H.Muižniece